

Η ποδάγρα της δημοκρατίας

Οταν μέλη του Κοινοβουλίου είναι προφυλακισμένα για σύσταση εγκληματικής οργάνωσης και διάφορα άλλα αδικήματα που κάποτε αφορούσαν τον υπόκοσμο, σημαίνει ότι κάτι δεν πάει καλά με το κοινοβούλιο. Όταν στις σημαντικές ψηφοφορίες του κοινοβουλίου, όπως αυτή για την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας, βουλευτές προκειμένου να συμμετάσχουν προσάγονται στο κτίριο της Βουλής με αστυνομικές κλούβες και χειροπέδες, ε ναι, όντως κάτι δεν πάει καλά με αυτό το κοινοβούλιο και τη δημοκρατία που της οποίας, κατά το κοινώς λεγόμενον, είναι ο ναός. Βέβαια επειδή η δημοκρατία μας πάσχει από βαρυτάτης μορφής αμνησία, γεροντική άνοια, πρεσβυωπία, καταρράκτη και λοιπές ασθένειες μπορεί να συνεχίζει να λειτουργεί κάνοντας πως δεν συμβαίνει τίποτε. Οι βουλευτές θεωρώντας πως οι μεταξύ τους διαφορές υπερέρχουν στη μεγάλη διαφορά που τους χωρίζει από τον υπόκοσμο που παρεισέφηρσε ανάμεσά τους, μπορούν να παριστάνουν ότι δεν συμβαίνει τίποτε και να συνεχίζουν να τσακώνονται, να βρίζονται και να ουρλιάζουν υστερικά παίζοντας τους δυναμικούς πολιτικούς. Γιατί στη χώρα της λιλιπούτειας σκέψης η δύναμη κρίνεται από την ένταση της φωνής και την ηθική κατάπτωση που ψάχνει λέξεις για να εκφραστεί. Δεν τους ενδιαφέρει η ποδάγρα της δημοκρατίας. Δεν τους νοιάζει ο πόνος γιατί είναι γενναίοι. Τόσο γενναίοι, που αν καταφέρουν και συνεννοηθούν μεταξύ τους ξέρουν πως δεν θα έχουν τίποτε να προτείνουν στον λαό της δημοκρατίας.

ΔΙΑΓΩΝΙΩΣ

ΤΟΥ ΤΑΚΗ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ

Τις προάλλες, ο καθηγητής Τσακουράκης πρότεινε μία βάση για την ελάχιστη εθνική συνεννόηση. Η βάση αυτή συνίστατο στη συμφωνία των κομμάτων να μην υπολογίσουν τις ψήφους της Χρυσής Αυγής είτε για να εκλεγεί, είτε για να μην εκλεγεί Πρόεδρος της Δημοκρατίας. Η πρόταση δεν αφορούσε θεσμική κίνηση. Αφορούσε μια καθαρά πολιτική τοποθέτηση, μια καθαρά πολιτική συμφωνία η οποία, ως ανεμένετο,

Η διαφορά της δημοκρατίας από τους ολοκληρωτισμούς, είναι πως στη δημοκρατία ο σκοπός δεν αγιάζει τα μέσα.

στη δημοκρατία της ποδάγρας έπεσε στο κενό. Αυτό βέβαια δεν εμπόδισε κάποιους Συριζαίους να επιδείξουν για μια ακόμη φορά το πθικό και πολιτικό τους ανάστημα όταν οι δύο αποσχισθέντες από την εγκληματική οργάνωση βουλευτές υπερψήφισαν τον Σταύρο Δήμα, λέγοντας πως με τους υποστηρικτές του συμπαρατάσσονται και οι ναζί. Παλιότερα ήταν οι αποστάτες, οι αργυρώνητοι, τώρα είναι οι ναζί. Αύριο υποθέτω θα είναι τα εβραϊκά συμφέροντα σε συνδυασμό με αμερικανοκίνητες αερομεταφερόμενες μεραρχίες ψεκασμών. Ο,τι

να 'ναι αρκεί να γίνουν εκλογές για να επαληθευθούν οι δημοσκοπήσεις. Πάντως, πολύ σωστά έπραξαν ο Κυριάκος Μητσοτάκης και ο Κωστής Χατζηδάκης δηλώνοντας πως αν η Χρυσή Αυγή ψηφίσει τον Σταύρο Δήμα, οι ίδιοι θα τον καταψηφίσουν, πρόταση που την υιοθέτησε και ο ίδιος ο υποψήφιος Πρόεδρος. Κάποτε θα πρέπει να καταλάβουν και οι υπόλοιποι πως η διαφορά της δημοκρατίας από τους ολοκληρωτισμούς είναι πως στη δημοκρατία ο σκοπός δεν αγιάζει τα μέσα.

Θα ήταν ευχής έργον αν οι ψηφοφορίες για την εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας με όλα τα προβλήματα που έχουν προκαλέσει ως σήμερα και με αυτά, τα χειρότερα, που εγκυμονούν, αν αυτές οι ψηφοφορίες οδηγούσαν τις πολιτικές δυνάμεις να συνεννοηθούν σ' αυτό το ελάχιστο, στον πλήρη αποκλεισμό της Χ.Α. από την πολιτική ζωή της χώρας. Αν μη τι άλλο θα εκπλήρωναν και τον παιδευτικό ρόλο που τους αντιστοιχεί, σε πείσμα του αποβλακωμένου ψηφοφόρου, ο οποίος προκειμένου να βγάλει το άχτι του παραβλέπει τα εγκλήματα των χρυσαυγιτών, εκτός πια κι αν δεν τα βλέπει, όχι επειδή είναι αθώος, αλλά επειδή έχει εθιστεί στην άσκηση της βίας και στην ανομία. Έτσι για να μην ξεχνάμε πως η Χ.Α. και η εγκληματικότητα της δραστηριότητα είναι το σύμπτωμα. Η ασθένεια είναι βαθιά και έχει να κάνει με την ίδια την ψυχή της πολιτικής μας ζωής, καταπονημένης, παραδομένης στον καιροσκοπισμό, κοινώς χωρίς κανένα μέλλον.

ttheodoropoulos@kathimerini.gr